

Ο Πατρ. Ιεροσολύμων στον Ρωσικό Ναό της Αγίας Τριάδας

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στον Ιερό Ναό της Ρωσικής Πνευματικής Αποστολής (MISSIA) του Πατριαρχείου Μόσχας, στην νέα Ιερουσαλήμ, που είναι αφιερωμένος στην Αγία Τριάδα, εόρτασε το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων την Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος

Της πανηγυρικής θείας Λειτουργίας προεξήρξε η Α.Θ.Μ. ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, των Αρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, του Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ καθώς και Αγιοταφитών Ιερομονάχων.

Διαβάστε την επίσημη ανακοίνωση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

Τήν Δευτέραν, 26ην Μαΐου/8ην Ιουνίου 2020, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ έορτή τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ὀρίζει αὐτήν τό βιβλίον τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἥτοι ὡς ἡμέραν εἰδικῶς καί τιμητικῶς ἀφιερωμένην εἰς τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό παρά τοῦ Πατρός δι' Υἱοῦ ἐπιφοιτῆσαν καί φωτίσαν τούς ἀγραμμάτους μαθητάς ἐν τῷ Ὑπερώω καί ἀναδειξαν αὐτούς φωστήρας καί διδασκάλους ὅλης τῆς Οἰκουμένης.

Ἡ έορτή αὕτη έορτάζεται εἰς τόν ἐν τῇ Νέᾳ Ἱερουσαλήμ ἱερόν Ναόν τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς (MISSIA) τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἀφιερωμένον εἰς τήν Ἁγίαν Τριάδα.

Τῆς έορτῆς ἐν πανηγυρικῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς Ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξάνδρου, ἄλλων ἱερέων

τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί Ἱεροδιακόνων τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς, ψαλλουσῶν τῶν μοναζουσῶν τῆς Ἀποστολῆς καί προσευχομένων Ρωσσοφώνων πιστῶν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὠμίλησεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

“Ὅτε καταβάς τάς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρός τάς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καί συμφώνως δοξάζομεν τό Πανάγιον Πνεῦμα”, ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδριῖτα π. Ἀλέξανδρε,

Ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἐν τῇ Ἁγία Πόλει Ἱερουσαλήμ,

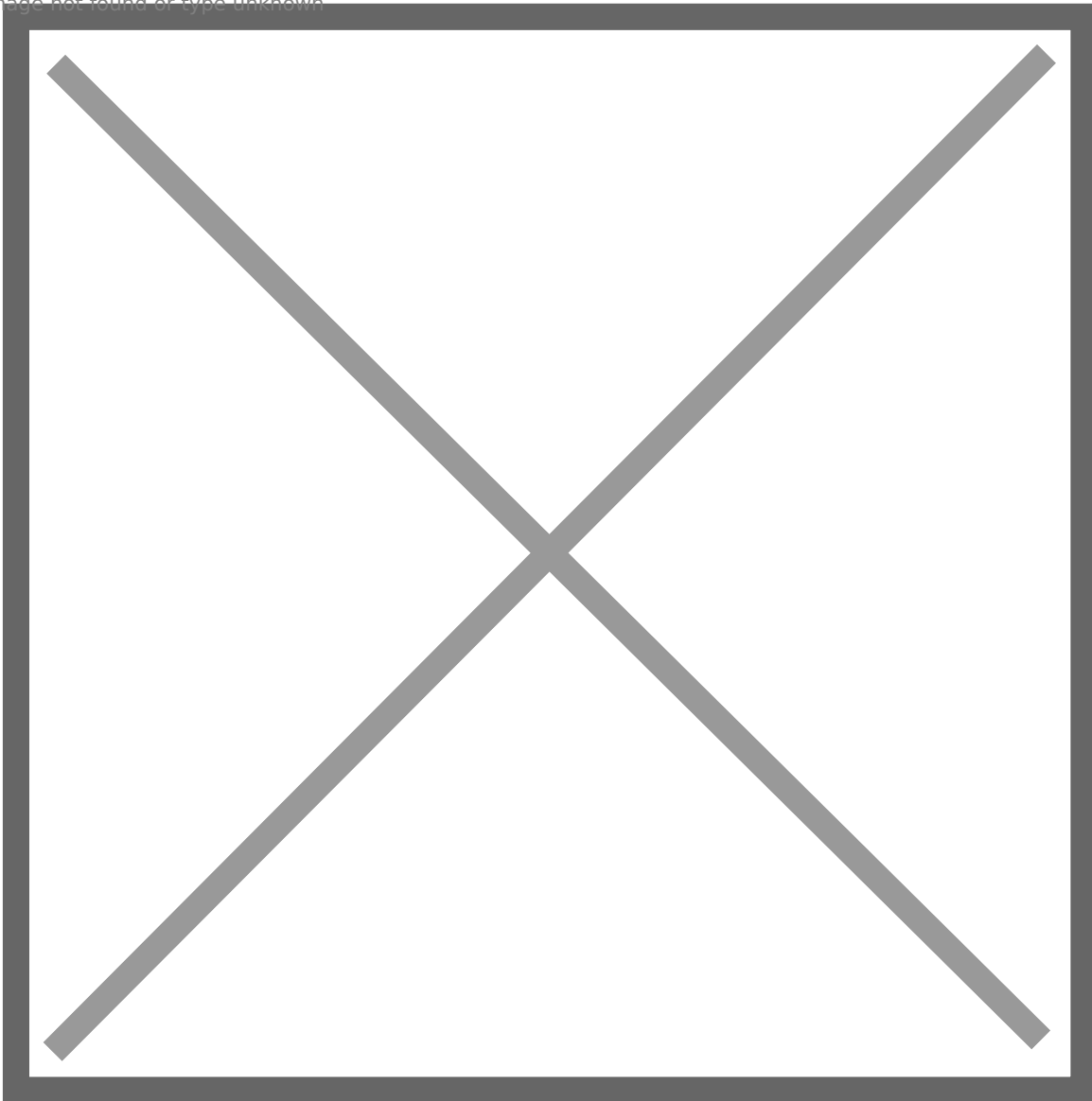
Ἀγαπητοί Ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Παναγία Τριάς συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Αὐτῆς ἱερῷ τούτῳ Ναῶ, ἵνα ἐν τῇ εὐφροσύνῳ ἡμέρα τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, αὐτό τό Πανάγιον καί Ζωοποιόν καί παντοδύναμον εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν Πνεῦμα, τόν ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τό ὁμότιμον καί ὁμοούσιον καί ὁμόδοξον τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ.

«Πνεῦμα ὁ Θεός καί τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24)· «Ὁ δέ Παράκλητος, τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καί ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν», (Ἰωάν. 14,26)· «Ὅταν δέ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν· οὐ γάρ λαλήσει ἀφ’ ἑαυτοῦ, ἀλλ’ ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καί τά ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμέ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καί ἀναγγελεῖ ὑμῖν», (Ἰωάν. 16,13-14), λέγει Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Image not found or type unknown

Ἴδου διά τί ὁ ὑμνωδός βοᾷ καί λέγει: «Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιον, βρύει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, Ὅμοούσιε καί Ὁμόθρονε, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι».

Τό Πνεῦμα τό ἅγιον, τό συγκροτοῦν ὅλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας προκατήγγειλαν οἱ Προφῆται: «έν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπό τοῦ Πνεύματός μου καί προφητεύσουσι... καί δώσω σημεῖα ἐπί τῆς γῆς κάτω, αἶμα καί πῦρ καί ἀτμίδα καπνοῦ», (Ἰωήλ. 3,2-3), προαναφωνεῖ ὁ Ἰωήλ, κατά δέ τόν Ἰεζεκιήλ: «Τάδε λέγει Κύριος· καί ρανῶ ἐφ' ὑμᾶς καθαρὸν ὕδωρ, καί καθαρισθήσεσθε ἀπό πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καί ἀπό πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καί καθариῶ ὑμᾶς· καί δώσω ὑμῖν καρδίαν καινήν καί πνεῦμα καινόν δώσω ἐν ὑμῖν καί ἀφελῶ τήν καρδίαν τήν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκός ὑμῶν καί δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καί τό πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καί ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορευῆσθε, καί τά

κρίματά μου φυλάξησθε καί ποιήσητε», (Ίεζεκ. 36, 25-27).

Αυτό τοῦτο τό «καινόν πνεῦμα», δηλονότι τόν Παράκλητον, τόν ἔπεμψε καί ἔδωκε τοῖς ἀγίοις Αὐτοῦ μαθηταῖς καί Ἀποστόλοις ὁ Θεός Πατήρ τῆ ἐρωτήσῃ= [αἰτήσῃ] τοῦ ἐν δόξῃ ἀναληφθέντος εἰς τούς οὐρανοὺς Υἱοῦ καί Λόγου Αὐτοῦ, Κυρίου δέ ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς αὐτούς τούς μαθητάς καί ἀποστόλους- κατά τόν θεῖον Παῦλον- οὗς ὁ Χριστός ἔθετο πρῶτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, (Α΄ Κορ. 12,28) καί θεμέλιον αὐτῆς ὄντος ἀκρογωνιαίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, (Ἐφ. 2,20), ἐξέχεε ἀπό τοῦ Πνεύματός Του ἐπί πᾶσαν σάρκα, (Ίωήλ 3,1) καί βεβαίως ἐπί τούς διαδόχους αὐτῶν, τούτέστι τούς ποιμένας καί μυσταγωγούς τῆς Ἐκκλησίας, ὡς διδάσκει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγων: «ἔδει γάρ, ἔδει τούς τῆς Ἐκκλησίας μυσταγωγούς καί τῆς ὑφ' ἡλίῳ παιδευτάς ἐσομένους καί πρό γε τῶν ἄλλων τῆ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δόσει κατακαλλύνεσθαι, καί οἷόν τινα τῶν διὰ πίστεως κεκλημένων εἰς ἁγιασμόν ἀπαρχὴν γεγονότας, τῆ θείᾳ τε καί οὐρανίῳ καταχρυσουῖσθαι χάριτι».

Ἐξ ἄλλου ὁ ὑμνωδός λέγει: «Τό Πνεῦμα τό ἅγιον, τό διαιροῦν τά χαρίσματα, ἐπί γῆς ἐπεδήμησεν, οὐχ ὥσπερ τό πρότερον, τῆ σκιᾶ τοῦ Νόμου, λάμπαν ἐν προφήταις, οὐσιωδῶς δέ νῦν ἡμῖν τῆ μεσιτεία Χριστοῦ δεδώρηται· καρδίας ἐκκαθάρωμεν, ταῖς ἀρεταῖς δεξώμεθα, τήν Αὐτοῦ ἐπιφοίτησιν μυστικῶς φωτιζόμενοι».

Ὁ δέ ἱερώτατος Παῦλος, ἐπιστέλλων τοῖς Πρεσβυτέροις τῆς Ἐφέσου, παραγγέλλει: «προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20-28). Καθίσταται σαφές ὅτι τό παράγγελμα τοῦτο τοῦ θεοῦ Παύλου ἔχει ἄμεσον ἀναφοράν εἰς τούς, νῦν καιροῦ, μυσταγωγούς καί ποιμαίνοντας Ἐπισκόπους τῆς καθ' ὅλου Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, τῆς διακρινομένης διὰ τό ἐν αὐτῇ οὐσιωδῶς ἐνοικοῦν Ἅγιον Πνεῦμα: «Τῆ Ἐκκλησίᾳ δεδώρηται ὁ κατά φύσιν ἔχων τό Πνεῦμα Χριστός, τās ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος ὡς Θεός», λέγει ὁ ἅγιος Μάξιμος. Κατά δέ τόν ἱερόν Χρυσόστομον, «τό πλήρωμα τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, καί γάρ πλήρωμα κεφαλῆς σῶμα, καί πλήρωμα σώματος κεφαλή». «Καί ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν χάριν ἀντί χάριτος», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, (Ίωάν. 1,16).

Τὴν «χάριν ἀντὶ χάριτος», (Ἰωάν. 1,16), ἦν ἐλάβομεν ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον αὐτῆς διατυπώνει μετ' ἐναργείας καὶ σαφηνείας ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Ὅλον μέ Χριστέ, προσλαβόμενος ἀφράστως, ὄλω μοι τῆ σῆ συνεκράθης θεία φύσει, φυρμόν οὐχ ὑπομείνας, οὐ τροπὴν, οὐ διαίρεσιν. Δόξα τῆ φρικτῆ σου καταβάσει, τῷ πάθει καὶ τῆ Ἀναστάσει, τῆ ἀναβάσει τε· δι' ὧν ἡ πρὶν χαμαιριφῆς ἀνύψωται φύσις ἡμῶν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός, ὁ «προσλαβόμενος ὅλον τὸν ἄνθρωπον», «ἦν τό φῶς τό ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχομένον εἰς τὸν κόσμον» (Ἰωάν. 1,9). Ἐρμηνεύοντες τό χωρίον του οἱ ἔγκριτοι θεοφόροι Πατέρες λέγουν: Ὁ μὲν ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: «Οὐσιωδῶς ἐστὶ φῶς, [ὁ Χριστός], οὐ μεθέξει τῆ κατὰ χάριν τοῦτο ὑπάρχων», ὁ δέ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Ἦν τό φῶς τό ἀληθινόν...», ὁ Πατήρ. «Ἦν τό φῶς τό ἀληθινόν...», ὁ Υἱός. «Ἦν τό φῶς τό ἀληθινόν», ὁ ἄλλος Παράκλητος· ἦν καὶ ἦν καὶ ἦν· ἀλλ' ἓν ἦν. Φῶς καὶ φῶς καὶ φῶς, ἀλλ' ἓν Φῶς, εἷς Θεός».

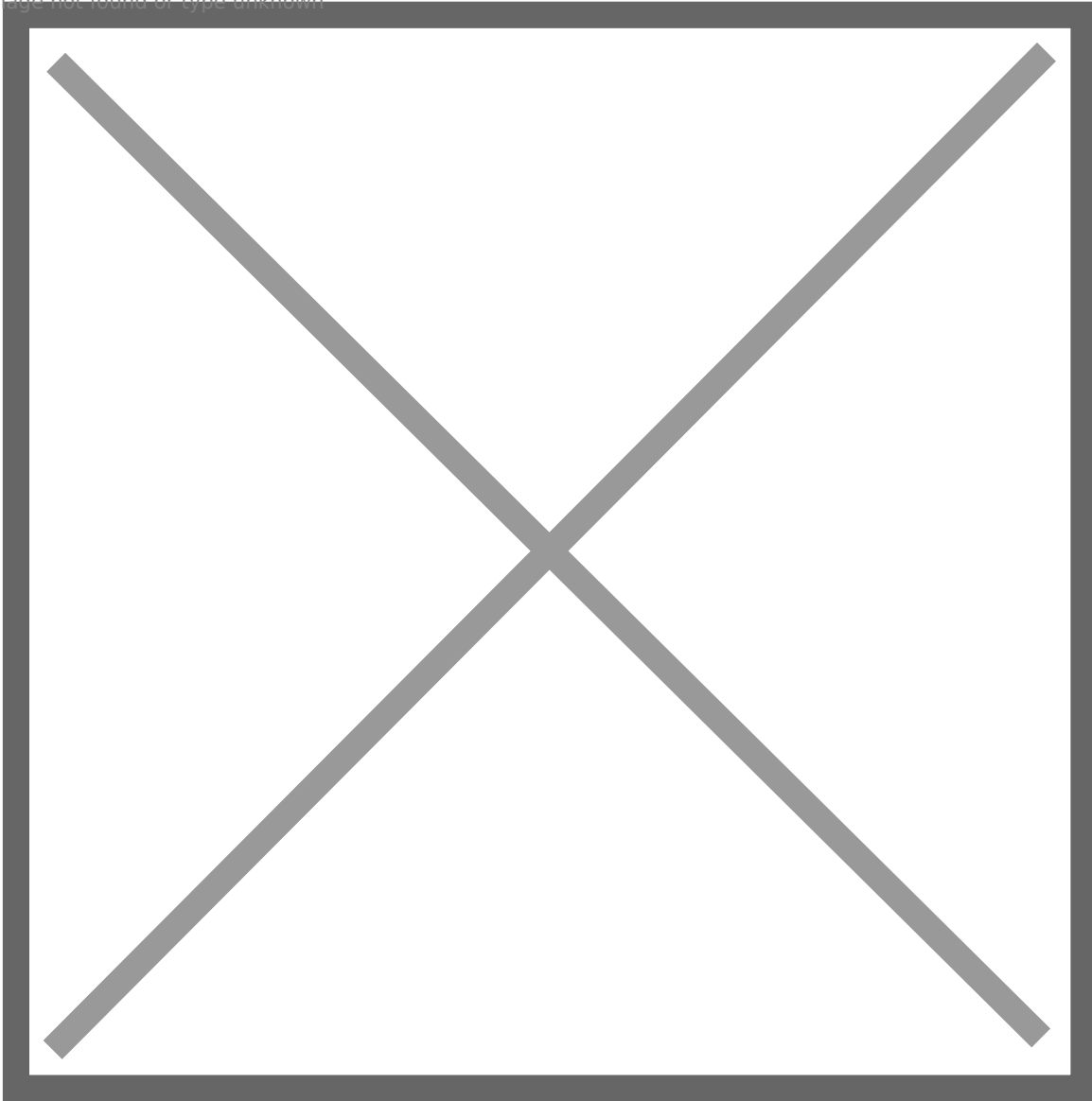
Αὐτό τοῦτο τό φῶς, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, (Ἰωάν. 1,9), εὐαγγελίζεται καὶ κηρύττει τά συστήματα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθοδόξων, ἀκουούσης εἰς τοὺς Κυριακοὺς λόγους: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν», (Ματθ. 28, 19-20).

Τὴν φωτιστικὴν καὶ σωτηριώδη ταύτην διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐντελλόμεθα, ἵνα τηρήσωμεν, διό καὶ ὁ θεῖος Παῦλος, ἐν ἀγωνίᾳ ὧν, παρακαλεῖ πάντας ἡμᾶς, ἵνα φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς κλήσεως, ἧς ἐκλήθημεν, «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν», (Ἐφ. 4, 3-4).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διαδηλοῦμεν καὶ ἡμεῖς, αἱ τῶν Ὁρθοδόξων ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι διὰ τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν ἐν τῆ θείᾳ Εὐχαριστιακῇ Συνάξει τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· Ὡς ἡ δόξα καὶ τό κράτος Αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄμα τῆ Ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Προϊστάμενος τῆς Ἀποστολῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀλέξανδρος παρέθεσε μοναστηριακὴν τράπεζαν.

Image not found or type unknown

Εἰς ταύτην ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε καί πάλιν, παρόντος καί τοῦ Πρέσβευς τῆς Ρωσίας καί τοῦ Πρέσβευς τῆς Λευκορωσίας διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἀγγλιστί ὡς ἔπεται:

Toast at the reception of the Russian Missia

Dear Archimandrite Alexander,

Your Eminences,

Your Graces,

Beloved Monastics,

Sisters and Brothers in Christ

“If we walk in the light as He Himself is the light,
we have fellowship with one another,
and the blood of Jesus His Son cleanses us from all sin” (1 John 6).

Our Eucharistic celebration this morning is a manifestation that we walk together in the light, and so we share in this koinonia – this fellowship – that demonstrates our unity and oneness in the Name of the Holy Trinity.

In this time of crisis and confusion for the world, our shared Orthodox martyria, which flows from our union in Christ, is of the utmost importance not just to the Orthodox world, but to the whole of Christianity, and indeed to all the nations. From this martyria countless people are sustained in hope, and draw strength to live their lives in the face of many dangers and temptation. We cannot ever underestimate the power of our unity in a divided and conflicted world.

It is not for nothing that the great Church Fathers regarded schism as the most serious of sins. For schism, by fracturing the visible unity of the Church, weakens the Church’s martyria, and diminishes the Church’s mission to be the true light and leaven. At this holy season of Pentecost we celebrate that, in the words of the Gospel of Saint John, “from His fulness we have received grace upon grace” (John 1:16), and this grace is divinely-appointed to us to share with all who come to us seeking the truth of the Gospel.

The unity of the Church has been under threat from the very beginning, as we read in the Second Epistle of Saint John, “many deceivers have gone out into the world”(2 John 7). And yet, the Orthodox Church has maintained the apostolic unity that was the gift of the Holy Spirit at Pentecost. This unity we must strive to maintain at all costs, for if schism is the greatest sin against the Church, the guarding and deepening of her unity is the greatest good.

The Orthodox Churches are those on whom Divine Providence has placed the mantle of our Lord Jesus Christ, His seamless tunic, the tunic that He bore on His passion (cf. John 19:23). We must, in the words of the Epistle to Jude, “build ourselves up on our most holy faith; praying in the Holy Spirit”(cf. Jude 20), lest we trade the seamless tunic of our Lord Jesus Christ for the defiled tunic of those who are causing divisions (cf. Jude 23:19).

We pray and humbly ask the Holy Spirit to enlighten our hearts and minds, that we MAY remain firm with joy in our blessed unity in Christ, despite our human frailty,

and labour without ceasing to restore the damage to the mantle of our Lord.

Please allow us now to propose a toast, first to our brother and co-celebrant in Christ, His Holiness Patriarch Cyril of Moscow and All Russia, and also to His Excellency Vladimir Vladimirovich Putin, the President of the Russian Republic.

Chronia polla.

Thank you.